

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MILANO
DIPARTIMENTO DI STUDI INTERNAZIONALI,
GIURIDICI E STORICO-POLITICI

Towards more Effective
enFORcemenT of claimS in
civil and commercial matters
within the EU EFFORTS
Project JUST-JCOO-AG-
2019-881802

<https://efforts.unimi.it>

With financial support from
the Civil Justice Programme
of the European Union

In partnership with:

Max Planck Institute
LUXEMBOURG
for Procedural Law

UNIVERSITÄT
HEIDELBERG
ZUKUNFT
SEIT 1386

VRIJE
UNIVERSITEIT
BRUSSEL

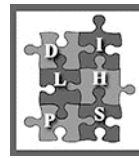

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI MILANO
DIPARTIMENTO DI STUDI INTERNAZIONALI,
GIURIDICI E STORICO-POLITICI

Aneks I: Ovrha u Hrvatskoj

Autori: Prof. Dr. Alan Uzelac, Assist. Prof. Dr. Marko Bratkovic, Dr. Juraj Brozovic

Sadržaj

Ovrha u Hrvatskoj	230
1. Lociranje dužnikove imovine	230
2. Međunarodna nadležnost u ovršnom postupku	231
2-bis. Relativna nadležnost za ovršni postupak.	232
3. Preliminarni koraci i spontano izvršenje obveze.	233
4. Opći prikaz ovršnog postupka: klasifikacija i opis različitih modaliteta ovrhe.....	233
5. Protivljenje ovrsi i odgoda ovrhe.....	235
6. Troškovi ovršnog postupka, odgovornost vjerovnika i jamčevina.	238

Odricanje od odgovornosti. Ovaj Praktični vodič rezultat je znanstveno-istraživačkog projekta razrađenog u obrazovne i općeinformativne svrhe. Nije testiran u pravnoj praksi i nije namijenjen pružanju specifičnih pravnih savjeta niti kao zamjena za kompetentan pravni savjet ovlaštenog odvjetnika. Ovdje izraženi stavovi, informacije ili mišljenja pripadaju autorima i ne odražavaju službeno mišljenje ili stav Europske komisije. Autori i Europska komisija ne jamče za točnost, relevantnost, pravodobnost, cjelovitost ili rezultate korištenja ovdje navedenih informacija. Svaka radnja poduzeta u vezi s informacijama u ovom dokumentu je isključivo na vlastitu odgovornost korisnika. I Povjerenstvo i autori ovog dokumenta odriču se svake odgovornosti i/ili odgovornosti za bilo kakvo korištenje sadržaja u pravnoj praksi.

Ovrha u Hrvatskoj

Ovaj odjeljak EFFORTS praktičnih vodiča bavi se načinom na koji se presude (i druge ovršne isprave) prisilno izvršavaju protiv ovršenika [u daljnjem tekstu također dužnik] u korist osobe koja zahtijeva ovrhu [u daljnjem tekstu također vjerovnik] u određenoj državi članici. U načelu, inozemne presude moraju se izvršavati pod istim uvjetima kao i domaće presude donesene u toj državi članici. Budući da ne bi bilo moguće iscrpno pokriti ovršne postupke u građanskim i trgovačkim stvarima kako su regulirani nacionalnim procesnim pravilima, pitanja koja se ovdje obrađuju ograničena su na najvažnija. Odabrana su s ciljem da se inozemnim vjerovnicima i dužnicima predstave bitne značajke ovršnog postupka u dotičnoj državi članici, ističući razlike između država članica. Vjerovnici i dužnici u prekograničnim ovršnim postupcima ne znaju kako planirati ovrhu i kako na nju reagirati. Bez očekivanja da će zamijeniti pomoć nacionalnih stručnjaka u pružanju pomoći svojim strankama u ovim postupcima, EFFORTS Praktični vodič o ovrsi ima za cilj razjasniti krajnjim korisnima i pružateljima usluge osnovne korake koji se odnose na prekograničnu ovrhu. Pravila i postupci koji su ovdje navedeni primjenjivi su u onoj mjeri u kojoj su kompatibilni s relevantnim propisima EU.

1. Lociranje dužnikove imovine

Planiranje ovrhe u EU

Koje su kategorije imovine koja se ne može zaplijeniti, u cijelosti ili djelomično, prema vašem nacionalnom procesnom pravu? Postoje li posebne kategorije imovine (npr. imovine koja bi mogla biti obuhvaćena imunitetom) koja podliježe posebnim dodatnim zahtjevima ili postupcima prije ovrhe?

Može li vjerovnik, bilo izravno ili uz pomoć ovrhovoditelja ili drugih javnih tijela, pronaći službene podatke o prebivalištu i boravištu fizičkih osoba unutar države? Ako je tako, navedite neke pojedinosti o tome kako pristupiti takvim informacijama (npr. koji je vremenski rok za takav zahtjev).

Na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak, u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva

- Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je dati podatke o tome je li neka fizička osoba osiguranik u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, po kojoj osnovi (radni odnos, samostalna profesionalna djelatnost, obrt ili samostalna djelatnost poljoprivrede) i kod koga, odnosno prima li mirovinu, naknadu zbog tjelesnog oštećenja ili koju drugu stalnu naknadu o kojoj vodi evidenciju,

- Ministarstvo unutarnjih poslova dužno je dati podatke o tome je li neka osoba u evidenciji o registriranim i označenim vozilima upisana kao vlasnik vozila te o vrsti,

marki, tipu, modelu, godini proizvodnje, registarskom broju vozila i postojanju tereta na tom vozilu,

- Ministarstvo unutarnjih poslova dužno je, uz podatak o imenu, prezimenu i datumu rođenja, dati podatak o broju osobne iskaznice,
- Središnje klirinško depozitarno društvo ili druge za to ovlaštene osobe kod kojih su na računima ubilježene vrijednosnice, odnosno nematerijalizirani vrijednosni papiri, dionice, obveznice, trezorski zapisi, blagajnički zapisi, komercijalni zapisi, certifikati o depozitu i drugi vrijednosni papiri izdani u seriji dužno je dati podatke o tome ima li neka osoba u upisniku koje vodi ubilježene vrijednosnice na računima,
- lučka kapetanija dužna je dati podatke o tome je li neka osoba u upisniku i očevidniku koje vodi upisana kao vlasnik broda, jahte, plutajućeg objekta, nepomičnog odobalnog objekta, brodice ili tih objekata u gradnji,
- tijelo nadležno za katastarsku evidenciju dužno je dati ispis posjedovnih listova koje vodi za fizičku ili pravnu osobu,
- poslodavac ili isplatitelj stalnoga novčanog primanja dužan je dati podatak o tome na koji način osobi protiv koje podnositelj zahtjeva namjerava pokrenuti postupak isplaćuje plaću, odnosno drugo stalno novčano primanje,
- drugo tijelo ili osoba koja vodi odgovarajući upisnik ili očevidnik o pravima koja čine imovinu dužna je dati podatke o tome je li neka osoba u upisniku ili očevidniku koji vodi upisana kao imatelj određenog prava.

Nadalje, na zahtjev suda osoba za koju ovrhovoditelj tvrdi da je ovršenikov dužnik ili da se neki dijelovi njegove imovine nalaze kod nje dužna je u roku od osam dana izjasniti se o tome ima li ovršenik i kakvu tražbinu protiv nje, odnosno nalaze li se i koji dijelovi njegove imovine kod nje.

Ta tijela i osobe nisu dužne postupiti po zahtjevu osobe koja traži podatke dok im prethodno ne budu podmireni troškovi za poduzimanje radnje, što u pravilu trebaju u roku od osam dana od primitka zahtjeva. Tijela i osobe ne smiju o tim radnjama obavijestiti dužnika, u suprotnom odgovaraju za štetu.

Budući da se podaci pohranjuju u javnim upisnicima, općenito dostupnim svima koji imaju pravni interes da im pristupe, ne postoji posebna obveza vjerovnika čuvati tajnost dobivenih podataka. Ako prema istom ovršeniku imaju različite tražbine, mogu, bez ponavljanja ispitivanja, zatražiti ovrhu na stvarima za koje je saznao u prethodnom postupku (čl. 18. OZ-a).

2. Međunarodna nadležnost u ovršnom postupku

Određivanje mjesta gdje se može pokrenuti ovršni postupak

U predmetima koji se tiču prekogranične ovrhe, koja pravila definiraju nadležnost sudova u Hrvatskoj? U kojim slučajevima oni nisu nadležni za vođenje ovršnog postupka (pravila međunarodne nadležnosti u ovršnom postupku)?

Za osobe ili imovinu koja se nalazi u Republici Hrvatskoj isključivo je nadležan sud i druga tijela nadležna za provedbu ovrhe (čl. 57. ZMPP-a). Za ostala pitanja, ZMPP određuje supsidijarnu primjenu Uredbe 1bis Bruxelles.

2-bis. Relativna nadležnost za ovršni postupak.

Određivanje mjesta gdje se može pokrenuti ovršni postupak

Koja pravila uređuju stvarnu i mjesnu nadležnost sudova u ovršnom postupku u Hrvatskoj?

Za ovršni postupak, čak i u trgovačkim predmetima, nadležni su samo općinski sudovi (čl. 43. EZ-a). Međutim, neke ovršne postupke – one na novčanim sredstvima – provodi posebno upravno tijelo – Financijska agencija (čl. 2. OZ-a).

Kod ovrhe na pokretninama mjesna nadležnost ovisi o tome je li ovrhovoditelj u prijedlogu za ovrhu odredio gdje se pokretnine nalaze. Ako je to učinio, za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na pokretninama nadležan je sud na čijem se području nalaze pokretnine. Ako ovrhovoditelj nije odredio takvo mjesto, o ovršnom prijedlogu nadležan je odlučivati sud prema prebivalištu dužnika (čl. 133.-134. OZ-a).

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na nekretnini nadležan je sud na čijem se području nalazi nekretnina (*forum rei sitae*) (čl. 79. OZ-a).

Za odlučivanje o ovršnom prijedlogu za ovrhu nad dužnikovim dužnikom nadležan je sud u čijem je prebivalištu dužnik. Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu navesti tražbinu koja je predmet ovrhe (čl. 171. OZ-a).

Za odlučivanje o ovršnom prijedlogu za zapljenu na udjelima ovršenika nadležan je sud na čijem je području sjedište trgovačkog društva u kojem ovršenik ima udjele. Ako su dužnikovi udjeli u društvu u obliku nematerijaliziranih vrijednosnih papira, za odlučivanje o ovršnom prijedlogu za pljenidbu tih nematerijaliziranih vrijednosnih papira nadležan je sud u čijem je prebivalištu dužnik (čl. 233. OZ-a).

Za odlučivanje o ovršnom prijedlogu za zapljenu patenta, plodouživanja ili sličnih imovinskih prava ovršenika nadležan je sud prema prebivalištu ovršenika (čl. 239. OZ-a).

Za odlučivanje o ovršnom prijedlogu radi predaje jedne ili više stvari ili radi dostave određene količine zamjenskih stvari i za provedbu ovrhe nadležan je sud na čijem se području nalaze pokretnine (članak 249. OZ-a).

O ovršnom prijedlogu na temelju ovršne isprave kojim se poslodavac prisiljava da radnika vrati na rad ili ga rasporedi na odgovarajuće radno mjesto nadležan je sud na čijem području poslodavac ima sjedište (čl. 267. OZ-a).

Za odlučivanje o ovršnom prijedlogu za iseljenje i predaju nekretnine te za provođenje ovrhe nadležan je sud za područje nekretnine (čl. 255. OZ-a).

Za odlučivanje o ovršnom prijedlogu nadležan je sud na čijem području ovršenik treba ispuniti obvezu iz ovršne isprave, ako je ovršenik (na temelju ovršne isprave) dužan izvršiti određenu radnju, trpjeti određene radnje ili odustati od određene radnje (čl. 260. OZ-a).

3. Preliminarni koraci i spontano izvršenje obveze.

Poduzimanje prethodnih radnji za provedbu ovrhe i mogućnosti izbjegavanja ovrhe

Treba li vjerovnik poduzeti preliminarne korake prije pokretanja ovršnog postupka? Je li nadležno tijelo uključeno u ovu fazu? Kako dužnik dobiva obavijest o nadolazećoj ovrshi?

Imaju li stranke instrumente za spontani ili sporazumni povrat duga kako bi izbjegle zapljenu njezine/njegove imovine? Koji je rok, ako postoji, u kojem dužnik može spontano ispuniti svoju obvezu i izbjeći prisilno izvršenje tražbine?

Ne postoje posebni preliminarni koraci koje je potrebno poduzeti nakon što vjerovnik u svojim rukama ima ovršnu ispravu (kao što je presuda, europski ovršni naslov, europski nalog za plaćanje itd.).

4. Opći prikaz ovršnog postupka: klasifikacija i opis različitih modaliteta ovrhe.

Kako se upustiti u ovrhu (opći sažetak)

Koja je prva ovršna radnja u postupku i razlikuje li se ovršno o predmetu ovrhe? U kojem je roku ovrhovoditelj dužan provesti prvu ovršnu radnju?

Kako su uređeni zastarni rokovi u Hrvatskoj?

Može li nadležno tijelo za provedbu ovrhe odbiti postupati ako smatra da vjerovnik nije ispunio opće ovršne uvjete, kao što su npr. određenost, dospijeće i likvidnost određenih tražbina; mjesna nadležnost; daljnje odobrenje ili druge formalnosti za provedbu ovrhe; itd.? Koji su pravni lijekovi dostupni vjerovniku u takvom scenariju?

Može li ovrhovoditelj koji pokreće ovršni postupak na novčanim sredstvima istodobno pokrenuti više ovršnih postupaka? Kako funkcionira koordinacija između različitih ovršnih postupaka za istu tražbinu? Konkretno, kako dužnik može podnijeti prigovor za istodobne ili naknadne ovršne postupke čija ukupna dodana vrijednost premašuje ukupni iznos dospjele tražbine prema presudi?

Postoje li sekundarni ili sporedni učinci presuda ili drugih ovršnih isprava koje treba spomenuti (npr. pravo na upis hipoteke na dužnikovu nekretninu ili povećanje kamatne stope vezane uz novčane tražbine)? Ako je odgovor pozitivan, koji su primjenjivi postupci i načini provođenja ovrhe?

Pravomoćna sudska odluka ne postaje ovršna prije isteka roka za dobrovoljno ispunjenje (obično 15 dana od primitka presude) (čl. 328. ZPP-a i čl. 25.-28. OZ-a). Nakon njezina isteka vjerovnik ima pravo pokrenuti ovršni postupak, sve do trenutka zastare tražbine. Zastara svih tražbina iz presuda, sudskih nagodbi i drugih ovršnih isprava je deset godina od trenutka njihove pravomoćnosti (čl. 233. ZOO-a). Međutim, sporedne tražbine (kao što su kamate) zastarijevaju nakon tri godine od dospijeća pojedinog obroka (čl. 226. ZOO-a).

Ovršni postupak podijeljen je u dvije faze: određivanje ovrhe (u slučaju prekogranične ovrhe, sud) i provođenje ovrhe (sud ili Financijska agencija, ovisno o vrsti ovrhe). Vjerovnik slobodno bira hoće li ovršiti cijeli iznos ili samo njegov dio. Isto tako, ovrhovoditelj slobodno bira na kojoj će se imovini provesti ovrha (čl. 5. EZ-a). Kod novčanih potraživanja mogući su sljedeći predmeti ovrhe:

- pokretna imovina
- nekretnina
- financijska sredstva na bankovnim računima
- potraživanja dužnika
- dionice
- patenti

Rješenje o ovrsi izdaje sud i zahtjev za njegovim izdavanjem je prvi korak bez obzira na predmet ovrhe. Iznimno, ako vjerovnik želi zaplijeniti bankovne račune, nije

potrebna sudska odluka. Umjesto toga, pred Financijskom agencijom pokreću se postupci tzv. izravne naplate. Korištenjem OIB-a dužnika Financijska agencija ima pristup povjerljivim podacima o bankovnim računima dužnika. Blokira utuženi iznos na 60 dana što daje mogućnost dužniku da reagira (ulaganjem pravnog lijeka kod nadležnog suda). Ako ne iskoristi tu mogućnost, blokirana imovina prenosi se na bankovni račun vjerovnika (čl. 204. – 213. OZ-a). S druge strane, ako na računu ovršenika nema novca, ovrhovoditelj može od nadležnog suda zatražiti promjenu predmeta ovrhe, kako bi se postupak nastavio na drugom predmetu (npr. pokretnini ili nekretnini).

Prijedlog za ovrhu mora biti razumljiv i sadržavati: oznaku suda, ime i prezime, odnosno naziv stranaka, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj stranaka, ime i prezime zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih stranke imaju, njihovu adresu i osobni identifikacijski broj, naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave te predmetnu ispravu, ovršni zahtjev i -potpis podnositelja. Ovršni zahtjev mora sadržavati naznaku ovršne isprave, tražbinu čije se ispunjenje traži, sredstvo kojim se ovrha provodi te druge podatke propisane za pojedinu vrstu ovrhe (čl. 39. OZ-a).

Ovršna isprava može poslužiti i za prisilno osnivanje hipoteke na nekretninama dužnika (čl. 295.-298. OZ-a).

5. Protivljenje ovrsi i odgoda ovrhe.

Kako se usprotiviti ovrsi u širem smislu (za dužnika)

Općenito, koja su pravna sredstva prema nacionalnom pravu dostupna stranci protiv koje se traži ovrha? Koji su nacionalni razlozi za protivljenje ovrsi ili odbijanje ovrhe? Kako dužnik podnosi takve zahtjeve? Napominjemo da prema čl. 41 Reg. (EU) br. 1215/2012 takvi su razlozi primjenjivi sve dok nisu nekompatibilni s razlozima iz čl. 45 iste Uredbe. Također, prema europskoj sudskoj praksi (Sud pravde, 4. srpnja 1985., predmet C-220/84, AS-Autoteile Service GmbH vs. Mahlè), razlozi za protivljenje ovrsi ne uključuju „prijebaj između prava čija se ovrha traži i tužbeni zahtjev za koji sudovi te države ne bi bili nadležni da je podignut neovisno o provođenju ovršnog postupka”. Kako se ti zahtjevi tumače u vašoj državi?

Koji su pravni lijekovi dostupni za osporavanje nepravilnosti u ovršnom postupku?⁴³ Mogu li stranke ispraviti nepravilno poduzete radnje?

⁴³ Primjeri mogu uključivati”, prema mišljenju nezavisnog odvjetnika Pikamäea u predmetu C-568/20, J v H Limited, §46, “osporavanje zapljenjive prirode određene imovine ili iznosa novca, iznos duga kao posljedica plaćanja ili prijebaja do kojih je došlo nakon presude, nepravilnosti koje mogu utjecati na instrumente ovrhe, ali i na postojanje samog vlasništva zbog učinaka roka

Može li se ovrha odgoditi iz nacionalnih razloga za odgodu i pred kojim se sudom podnosi zahtjev za odgodu?

Ako je ovršni postupak pokrenut na temelju neposredno ovršne isprave, kao što je inozemna presuda, ovršenik može uložiti redovnu žalbu, koja ne odgađa ovrhu. Treba je podnijeti u roku od osam dana od dostave rješenja o ovrsi. Svoju žalbu, odnosno prigovor dužnik može temeljiti na tvrdnji:

- da se ovršni naslov ne bi (više) trebao smatrati ovršnim
- da su se stranke sporazumijele da se ovršni postupak na određeno vrijeme ili trajno neće pokrenuti
- da ovrha nije zatražena u zakonskom roku (ako takav rok postoji) ili da nije ispunjen uvjet pod kojim je određena
- da vjerovnik nije legitimiran pokrenuti postupak, odnosno da nema pravo pokrenuti ga protiv dužnika
- da je tražbina prestala postojati ili je stavljena van snage odluka na kojoj se temeljila ili ako je ispunjenje tražbine odgođeno, zabranjeno, preinačeno ili na drugi način onemogućeno, čak i za određeno vrijeme
- da je tražbina u ovršnoj ispravi zastarjela.

Budući da posljednje tri skupine navedenih razloga zahtijevaju utvrđivanje u sudskom postupku, ovršenik je, na zahtjev suda, dužan podnijeti posebnu deklaratornu tužbu radi utvrđenja ovrhe nedopuštenom. Ako se tužbeni zahtjev prihvati, nakon pravomoćnosti takve deklaratorne presude, ovršni postupak se obustavlja.

Ove posljednje tri skupine razloga mogu se javiti i kasnije tijekom ovršnog postupka. U tom slučaju ovršenik može izjaviti i izvanrednu žalbu najkasnije do okončanja ovršnog postupka. Ponovno će u tom slučaju sud naložiti pokretanje sudskog postupka s istim učinkom kao da je uložena žalba (čl. 50. – 56. EZ-a).

Ovrha se može odgoditi na obrazloženi zahtjev dužnika, vjerovnika, treće osobe ili sporazumno stranaka čl. 65 – 71 EA).

Ovršenik može tražiti odgodu ako uspije na razini vjerojatnosti dokazati da bi ovrhom pretrpio nenadoknadivu ili gotovo nenadoknadivu štetu ili ako učini vjerojatnim da je takva odgoda nužna za sprječavanje nasilja. Dodatno, ovršenik mora dokazati da su

zastare ili njegove ovršnosti". Imajte na umu da, za razliku od nacionalnih osnova za odbijanje, ne postoji klauzula o kompatibilnosti nacionalnih osnova za odgodu ovrhe. Moglo bi se primijetiti da je takva klauzula usvojena u drugim europskim zakonodavnim instrumentima, npr. u Uredbi (EU) 2019/1111, koja navodi u čl. 57. da se nacionalne osnove za odgodu ovrhe, kao i nacionalni razlozi za odbijanje ovrhe, „primjenjuju u onoj mjeri u kojoj nisu nespojivi s primjenom članaka 41., 50. i 56.“.

pravni lijekovi uloženi protiv ovršne isprave (presuda, arbitražna odluka, nagodba, javnobilježnički akt), rješenja o ovrsi, potvrde o ovršnosti ili nepravilnosti u provođenju ovrhe ili da postoje izvanredne okolnosti koje je službeno proglasila Vlada Republike Hrvatske ili da je u tijeku kazneni postupak u vezi s tražbinom čije se prisilno izvršenje traži u ovršnom postupku.

Vjerovnik ima pravo odgovoriti na takav zahtjev, pa čak i uvjetovati svoju suglasnost jamčevinom, koju dužnik mora položiti u roku od 15 dana. Ako se vjerovnik slaže s odgodom, sud ne mora ocjenjivati gore navedene pretpostavke. Ako vjerovnik sam položi iznos kao jamstvo za štetu koja bi mogla nastati dužniku, sud će odbiti dužnikov zahtjev za odgodu.

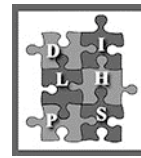
Odgoda se može odrediti i bez ispunjenja posebnih pretpostavki, na zahtjev vjerovnika, ali samo jednom. Takva odgoda može trajati najviše 6 mjeseci. Ovrhovoditelj treba tražiti nastavak ovrhe, pod prijetnjom obustave ovršnog postupka.

Treća osoba koja je tražila da se ovrha na određenoj stvari proglasi nedopuštenom, može zatražiti i odgodu ovrhe na toj stvari ako dokaže, na razini vjerojatnosti, postojanje svog prava te da joj također prijeti nenadoknativa ili gotovo nenadoknativa šteta, pod uvjetom da je pokrenula parnični postupak po uputama suda nakon podnesenog prigovora. Odgoda se u ovom slučaju može, na zahtjev vjerovnika, uvjetovati i uplatom jamčevine.

Posljedica odgode je da se ne mogu provoditi nikakve ovršne radnje, osim mjera osiguranja osnivanja hipoteke. Ovrha se odgađa dok sud ne odluči o pravnim lijekovima koje je ovršenik/treća osoba podnijela ili do datuma koji sud odredi. Odgođeni ovršni postupak počinje iznova na inicijativu suda ili na pravovremeni zahtjev ovrhovoditelja ili njegovu uplatu jamčevine.

Sudska pristojba od 150 HRK (cca. 20 EUR) dospijeva samo ako je zahtjev za odgodu odbijen.

Ako vjerovnik postavi takav zahtjev, isti sud koji bi bio nadležan za provedbu ovrhe može izdati i privremenu mjeru (čl. 340.-341. OZ-a). Vjerovnik mora na razini vjerojatnosti dokazati da njegova tražbina postoji i da postoji ozbiljna prijetnja da bi bez takve mjere dužnik onemogućio ili znatno otežao naplatu tražbine, npr. skrivanjem svoje imovine, prikrivanjem ili raspolaganjem na drugi način. U prekograničnim slučajevima smatra se da ta opasnost postoji (čl. 344. OZ-a), što značajno poboljšava položaj vjerovnika. Dostupna je svaka odgovarajuća mjera kojom se postiže svrha osiguranja, ali zakon izričito spominje mjere ograničenja imovine, mjere davanja

imovine na čuvanje trećoj osobi, gotovinski polog itd. (čl. 345. OZ-a). Sudska pristojba jednaka je sudskoj pristojbi koja se plaća prilikom pokretanja ovršnog postupka.

6. Troškovi ovršnog postupka, odgovornost vjerovnika i jamčevina.

Razmatranje mogućih nedostataka (za vjerovnika)

Postoji li ikakva odgovornost vjerovnika u slučajevima nepravilno provedene ovrhe, zloupotrebe procesnih ovlaštenja ili čak za zlonamjerno ili prijevarno pokrenute ovršne postupke?

Molimo opišite izračun troškova ovršnog postupka, njihovu raspodjelu i pravila koja uređuju tu materiju. Primjenjuju li se sudske pristojbe ili druga davanaj? Tko snosi troškove postupka u slučaju prijevremenog okončanja ovršnog postupka?

Propisuje li ovršni zakon da vjerovnik mora položiti jamstvo u nekim slučajevima? Ako da, pod kojim uvjetima?

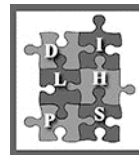
The costs include initial fees (i.e. court fee) for filling the enforcement proposal with court, attorney's fees (if the creditor uses their services) and Fina's fees (in case of attachment on the bank account of the debtor). All fees are depending on the value of the claim, in principle according to the following tables.

a) Sudske pristojbe

Vrijednost predmeta spora (u HRK; 1 EUR je cca 7,5 HRK)		Pristojba (in kunas)
od	do	
0,00	3.000,00	100
3.000,01	6.000,00	200
6.000,01	9.000,00	300
9.000,01	12.000,00	400
12.000,01	15.000,00	500

b) Odvjetničke naknade (kad se angažira – nije nužno)

Vrijednost predmeta spora	Naknada
---------------------------	---------

(u HRK; 1 EUR je cca 7,5 HRK)		(u HRK)
od	do	
0,00	2.500,00	250
2.500,01	5.000,00	500
5.000,01	10.000,00	750
10.000,01	100.000,00	1.000
100.000,01	250.000,00	2.500
250.000,01	500.000,00	5.000

Naknade Financijske agencije (ovrha na novčanim sredstvima)

Vrijednost predmeta spora (u HRK; 1 EUR je cca 7,5 HRK)		Naknada (u HRK)
od	do	
0	199,99	65
200	999,99	85
1.000,00	4.999,99	175
5.000,00	9.999,99	475
10.000,00	99.999,99	1.245
100.000,00	499.999,99	2.000
>500.000,00		5.000

Sve troškove ovrhe prethodno snosi ovrhovoditelj. Ovrhovoditelj mora od ovršenika zahtijevati naknadu troškova ovrhe, a sud nalaže ovrhovoditelju nadoknadu tih troškova. Na kraju je ovršenik dužan podmiriti sve troškove ovrhe. Međutim, ako je dužnik insolventan, u slučaju neučinkovite (neuspješne) ovrhe, vjerovnik ne može uspješno naplatiti troškove od dužnika, osim u okviru insolventnog postupka.